

Vážení přátelé

Jsme v místech, kde před 70-ti lety došlo k postřelení našich spoluobčanů: třiatřicetiletého Ladislava Sodomky, řezníka z Pusté Kamenice, osmnáctiletého Jaroslava Dostála, učně strojního zámečnictví z Čachnova, čtyřiačtyřicetiletého Václava Hvězdy, dělníka z Čachnova a patnáctiletého Jiřího Pospíšila, truhlářského učně z Čachnova. Zbloudilou kulkou byl v Pusté Kamenici zastřelen ve své chaloupce čtyřiačtyřicetiletý Josef Mareš. Této události předcházela výbuch transportu Hitlerovy mládeže jedoucí po železnici od Skutče do Brna, kdy partyzány nastražená nálož vyhodila do povětří vlakový transport a poškodila lokomotivu a 3 vagony. Toto se odehrálo kolem půl osmé večer. Německý velitel vlaku zareagoval příkazem prohledat les. Lidi, které přistihli poblíž postříleli a některým vzali boty a šaty. Následovala prohlídka po obci Pustá Kamenice.

Smrt našich spoluobčanů byla zbytečná, byla vedena mstou za vyhozený transport a běsnění německých vojáků dokládá i informace, že se v bezhlavém střelení postříleli mezi sebou – 3 mrtví a 18 raněných.

Od 1. května 1945 nebyl již Hitler mezi živými. Věděli, či nevěděli o tom německí velitelé či řadoví vojáci a věděl či nevěděl o tom velitel vlaku? Bylo nutné postřílet civilní obyvatelstvo? Vždyť tento den padl Berlín. Konec války byl nevyhnutelný a porážka nacistického Německa již nezvratná. Osudný den 2. května 1945 umírali zbytečně lidé i na jiných místech. Například došlo v terezínské policejní věznici gestapa v Malé pevnosti k poslední a zároveň největší popravě v její historii. Šest dní před koncem války zde z příkazu pražského gestapa přišlo o život 51 převážně mladých lidí.

Je třeba si znovu a znovu připomínat, jakých šílených zločinů byl v době války, v duchu zvrácené ideologie, schopen dopouštět se člověk na člověku. Hrůzné a jen stěží uvěřitelné příběhy se odehrávaly často jen kousek od lidských obydlí.

S blížícím se koncem války a s postupem osvoboditelských armád se k českým zemím nebezpečně blížil i úmysl nacistů označovaný jako „plán spálené země“. Šlo o ničení důležitých hodnot, objektů a jejich zařízení včetně evakuace koncentračních táborů a káznic do oblastí více vzdálených od fronty. Když gestapo rozhodovalo o smrti, rozhodovalo uvážene a s jakýmsi hrůzným smyslem pro perspektivu. Jací lidé byli pro nacistickou ideologii nebezpeční? Byli to mladí, vzdělaní, zkušení a lidsky čistí obyvatelé naší vlasti. Smrt těchto lidí chápali gestapáci jako destrukci budoucnosti.

V těchto dnech si připomínáme konec jedné strašlivé kapitoly lidských dějin, konec druhé světové války. Připomínáme si, jakých šílených zločinů se gestapo dopouštělo při likvidaci vytipovaných osob bez alespoň formálního soudního řízení. Česká republika žije sedmdesát let v míru a význam tohoto slova si mnoho lidí pomalu přestává uvědomovat.

Z pohledu dnešní doby lze říci, že zastřelení občané byli v nevhodnou dobu na špatném místě. Ale zvědavost, návštěva májové pobožnosti a sezení u okna jsou běžné lidské činnosti.

Čest památce zemřelých.